

En hyldest te æ synnejysk kaffeboe!

Heæ ska I høe lidt om et synnejysk kaffeboe,
de vå hen ve Chresten Pæsens gammel moe.
Hun hai bojn æn masse fremme,
de vå et gild, æ alle glæemme.

Føst såt vi inn i æ daule dørn's å snagge,
så gik æ døer op te di anne gemagge,
å vi kom inn te et boe mæ manne slaus kach,
for gammel Stinne Pæsen vå goej te å bach.

Te å begynn fik vi *pumle* mæ et tykt lau smø,
så vå dæ *kringel*, som de sæ hø.
Dæ vå *ckokoladeplakach* å *søstekach*,
å de hele sku vi da smach!

Da vi omsije o æ *laukach* tau fat,
da vå æ leeres Marie sat.
"Næj, ve do no va Marie, æ *brøtårt* ska do da smach"
soej Stinne, å gau hin et årnle støgg kach.

Æn *ristårt* vå dæ å, å æn *laukach* mæ fløje,
de vå da gåt, di både haj høns å køje,
få haj di sku køef åll det kræem te æ kach,
haj dæ nåk it væt manne peeng tebach.

Ændlæ noij vi te æ *småkache*,
de æ vist æn syv-åt slau, Stinne ålti bache.
Æ ku næsten it få æn bi meje neje,
mæn Stinne soej "tai da æn *knæbkach*, dæn æ it så feje".

Te ållesist kom æ *ingenting*,
da vå æ mauskin lich ve å spring.
Mæn Stinne gau sæ it, vi sku smach æt olt,
æ wunnert mæ ve, te æ mauskin holt.

Så wæn æn it æ suen å rask å ha æn mau så stoe,
ska æn it gå mæ te et synnejysk kaffeboe.
Mæn wæn I ha løist de heæ, ha I måske dåch løst å lau
et richte synnejysk kaffeboe som i gammel dau.

